

KEUZE VAN DE G. VLICHTSOPSTELLING.

Opm.: Instructie in dit onderwerp dient te worden voorafgegaan door:
lessen 7 en 8 Ontwerp-Voorschrift No. 1501 (geweer)
lessen 10, 15 en 16 Ontwerp-Voorschrift No. 1503 (bren)
les 3 Ontwerp-Voorschrift No. 1506 (2 inch mortier)

DOEL.

Het oefenen van manschappen in het geven van gevechtsofstellingen, die zoowel dekking tegen vuur als tegen zicht geven. Wapenleer en lagere taktiek vloeien hier samen.

Het is noodzakelijk, dat bij de wapeninstructie zoo vroeg mogelijk wordt begonnen met praktische toepassing in het terrein. De leerling moet b.v. in een oneffen terreingedeelte worden geoefend in het kiezen van gevechtsofstellingen, met aanwending van zijn reeds verkregen terrein- en verbergingsvaardigheid.

Lagere taktiek wordt soms omschreven als het gebruik van wapenen en het aannemen van formaties in verband met het terrein. Dit eischt van den man de hoogste graad van wapenhandel en terreinvaardigheid; slechts de combinatie van beide heeft waarde voor het gevecht.

KEUZE VAN GEVECHTSOPSTELLING. De keuze van een gevechtsofstelling hangt af van:

- a. De mogelijkheid om vrij gebruik te maken van de wapenen.
- b. een goed zicht op het terrein, of op het doel dat onder vuur moet worden genomen.
- c. Gezichts- en vuurdekking.
- d. De mogelijkheid om de opstelling onder gezichtsdekking te bereiken.
- e. De mogelijkheid om de karakteristieke eigenschappen van het wapen te benutten, b.v. flakeerend vuur voor den lichten mitrailleur.

Bovendien moet men bij de keuze van de gevechtsofstelling voor een groep rekening houden met de verzekering van de leiding en plaatselijke beveiliging

Bij de keuze van zijn gevechtsofstelling moet elke man uitgaan van het bodemniveau.

Uitgelegd moet worden, dat de gevechtsofstelling van den man of de groep afhangt van de verkregen vuuropdracht (scherp-schutters in aanval of verdediging, groep in verdediging in oplopende hellingpositie met draadversparring, groep met opdracht voor frontaal vuur, of enfileerend vuur, groep in den aanval, groep bij den terugtocht, groep op voorposten).

KEUZE VAN INSTRUCTIE. De instructeur maakt een eenvoudige veronderstelling met vuuropdracht, waarna hij den leerlingen opdraagt in een door hem aangegeven terreingedeelte een gevechtsofstelling te zoeken.

Nadat de opstelling zijn uitgezocht, volgt onderlinge kritiek en een bespreking aan de hand van de volgende punten:

- a. Was het mogelijk de wapenen vrij te gebruiken?
- b. Was zicht voldoende?
- c. Was er alleen gezichtsdekking of ook vuurdekking?
- d. Was de dekking de beste, die te vinden was en werd er het beste gebruik van gemaakt?
- e. Zou het gemakkelijk zijn geweest om voorwaarts te gaan, of, zoo dit nodig mocht zijn gebleken, om terug te trekken?
- f. Was het mogelijk om flakeerend vuur af te geven?
- g. Zou het mogelijk zijn geweest den vijand met vuur te verrassen? (Wanneer zouden zij het vuur openen op een naderenden vijand?)
- h. Was de gevechtsofstelling door den vijand te zien, of in de nabijheid van in het oogspringend/terreinpunten?

INSTRUCTIE VOOR MEER GEVORDERDEN. KEUZE VAN EEN STELLING VOOR DE BREN. (Zie Ontwerp-Voorschrift No. 1503). De groep gaat voorwaarts door het terrein en komt onder vuur vanuit een gedeekte stelling (een bren, die vanaf een afstand wordt bediend en met scherp op een wal vuurt, is hiertoe het meest geschikt).

De groepscommandant moet nu een der methodes toepassen, die hem zijn geleerd om de plaats te bepalen, waar de vijand zich bevindt. Vervolgens zendt hij zijn brenploeg naar een gedeekte stelling, van waaruit deze moet vuren. Bij de voorbereiding van deze

oefening moeten moeilijke omstandigheden worden geschapen (b.v. kruipen met de Bren over een lange afstand; oversteken van open terrein). Er dient groote nadruk op te worden gelegd, dat het verlaten van dekking en het in stelling brengen van de Bren met de grootste zorg geschiedt. Plotselinge bewegingen bij deze handelingen kunnen al het voorafgegangene werk teniet doen.

KEUZE VAN GEVECHTSOPSTELLING VOOR DEN 2" INCH MORTIER. De 2 inch Mortier is waarschijnlijk het meest belangrijke van de peletonswapenen. Hij ontwikkelt na ieder schot een rookwolkje en daarom is het zeer moeilijk dit wapen goed verdekt op te stellen. Behalve voor een enkel snel schot in geval van nood, moet de mortier steeds worden afgevuurd uit een zorgvuldig verborgen stelling vanachter een kogelvrije dekking, die zoowel den mortierschutter als den mondingsrook maskeert. (zie Ontwerp-Voorschrift No. 1506, 2 inch mortier)

VERBETERING VAN GEVECHTSOPSTELLINGEN. Oefening in het gebruik van pioniergereedschap voor het snel verbeteren van gevechtsopstellingen, zoowel overdag als 's nachts, is van groot belang.

FORMATIE VAN HET PELETON.

Een Peleton kan zich ontplooiën in diepte of in diepte en breedte en kan daarbij de volgende formaties aannemen:

- a. groepscolonne;
- b. gebroken colonne met tweeën;
- c. driehoeksvorm, met een groep voor;
- d. driehoeksvorm met twee groepen voor;

GROEPSCOLONNE. De groepen van het Peleton bevinden zich in tirailleurcolonne achter elkaar, met afstand tusschen de groepen.

De Groepscolonne heeft een zeer smal front en is de aangewezen vorm voor verplaatsingen langs een weg of boschpad, 's nachts bij doorschrijden van moeilijk terrein bij het loopen in een greppel en bij het doordringen op een zeer smal front tusschen vijandelijke steunpunten.

Wanneer een Peleton langs een weg marcheert als voorste echalon van een voorhoede-compagnie / voordat gevechtsaangering heeft plaats gehad, groepeerst het zich als aangegeven in fig. 4. Voor een marsch langs een weg, in groepscolonne, geldt het onderstaande:

- a. De groepen marcheren in tirailleurcolonne aan weerszijden van den weg; de afstand tusschen de manschappen is minstens $4\frac{1}{2}$ m. De voorste groep gesplitst in een tirailleur- en een brenploeg met een afstand van plm. 25 m, beweegt zich met een taktischen sprong voor de o.-groep uit naar achter-eenvolgens belangrijke terreinpunten. De lengte der sprongen is afhankelijk van het terrein, en van de mate van verkenning en beveiliging. De afstand wisselt dus en is op de schets niet aangegeven (men neemt dit een taktische sprong). De Commandogroep en achterste groepen marcheren met onderlinge afstanden van 15 tot 25 m. De overige Peletons van de voorhoede-compagnie of voorcompagnie marcheren in dezelfde vorm als het voor-peleton. Volgende compagniën marcheren met kortere afstanden, n.l. 1 m tusschen de manschappen en $4\frac{1}{2}$ m tusschen de groepen. Zij marcheren met de groepen in gesloten tirailleurcolonne aan weerszijden van den weg. Hierdoor wordt de colonne korter, doch het luchtgevaar grooter. Wanneer luchtgevaar dreigt moet een meer open vorm worden aangenomen.

↳ of als voorpeleton van een voorcompagnie

De voordeelen van de groepscolonne, aangegeven op de schets, zijn:

- de ontplooiing is voldoende om zware verliezen door vuur van vijandelijk grontroepen te voorkomen;
- het Peloton is weinig zichtbaar uit de lucht, waarbij echter dient te worden opgemerkt, dat zich bij helder weer en scherp zonlicht schaduwen op den weg kunnen afteekenen; in dit geval het noodzakelijk, dat de groepen aan een kant van den weg marcheeren;
- het transportverkeer wordt niet bemoeilijkt, daarom moet te voet marcheerende infanterie steeds het midden van den weg vrijlaten, om buiten het operatieterrein.
- b. Kader mag niet op den weg marcheeren, zelfs niet wanneer de leiding hierdoor gemakkelijker zou zijn.
- c. De commandogroep bestaat uit den Pelotonscommandant met ordonnans (vielrijder), oppasser (met rd. toestel No. 38, wanneer ingedeeld), peltonssergeant en mortierploeg.

Op de schets is aangegeven de peltonssordergroep (o.gr.) bestaande uit: P.C., ord. P.C. ord. 1e groep, oppasser, On. 2e en 3e groep en mortier-stukscommandant.

Daar de o.gr. gevormd is, bestaat nu de commandogroep uit: Peltonssergeant en beide mortieristen; deze groep marcheert achter de o.gr. aan de tegenovergestelde zijde van den marschweg.

GEBROKEN COLONNE MET TWEE N. De groepen bevinden zich achter elkaar in den vorm als aangegeven voor de groep.

DRIEHOEKSVORM. Het Peloton ontplooit zich in breedte en diepte:

- a. op bevel;
- b. wanneer vijandelijk vuur daartoe dwingt;
- c. wanneer de noodzakelijkheid bestaat van eigen wapenen gebruik te maken.

Deze ontplooiing geeft den Pelotonscommandant de gelegenheid tot manoeuvreren en van het terrein gebruik te maken.

De Driehoeksvorm wordt aangenomen met een groep of twee groepen voor. De Commandogroep bevindt zich in den driehoek. Wanneer weinig van den vijand bekend is, of het peloton zelf dringend optreedt, beweegt het peloton zich in het algemeen met een voor, welke vorm een ruime gelegenheid tot manoeuvreren biedt.

De vorm met twee groepen voor wordt aangenomen, wanneer bij een aanval in compagnies- of bataljonsverband een krachtige vuurontwikkeling door het peloton vereischt is. De Driehoeksvorm biedt de gelegenheid voor een snelle ontwikkeling tot het gevecht en bezit geringe zichtbaarheid en kwetsbaarheid.

Wanneer verwacht wordt, dat tot een frontaanval zal worden overgegaan, kunnen de afstanden zijn als aangegeven. Een tusschenruimte van 50 m, d.w.z. 4½ m tusschen de manschappen in tirailleurlinie.

In den driehoeksvorm van het peloton kunnen de groepen een der vormen aannemen, als beschreven voor de groep; de groepen behoeven niet in denzelfden vorm te zijn.

Wanneer het peloton zich over zeer open terrein beweegt, voordat gevechtsaanraking heeft plaats gehad, is de beste vorm hier toe de onregelmatige speerpunt, met de groepen eveneens in onregelmatige speerpunt. De afstand tusschen voorgroep en reserve groepen is die van een tactischen sprong; wanneer de voorgroep door vuur wordt opgehouden, is er ruimte tot manoeuvreren voor de volgende groepen.

fig. 4.

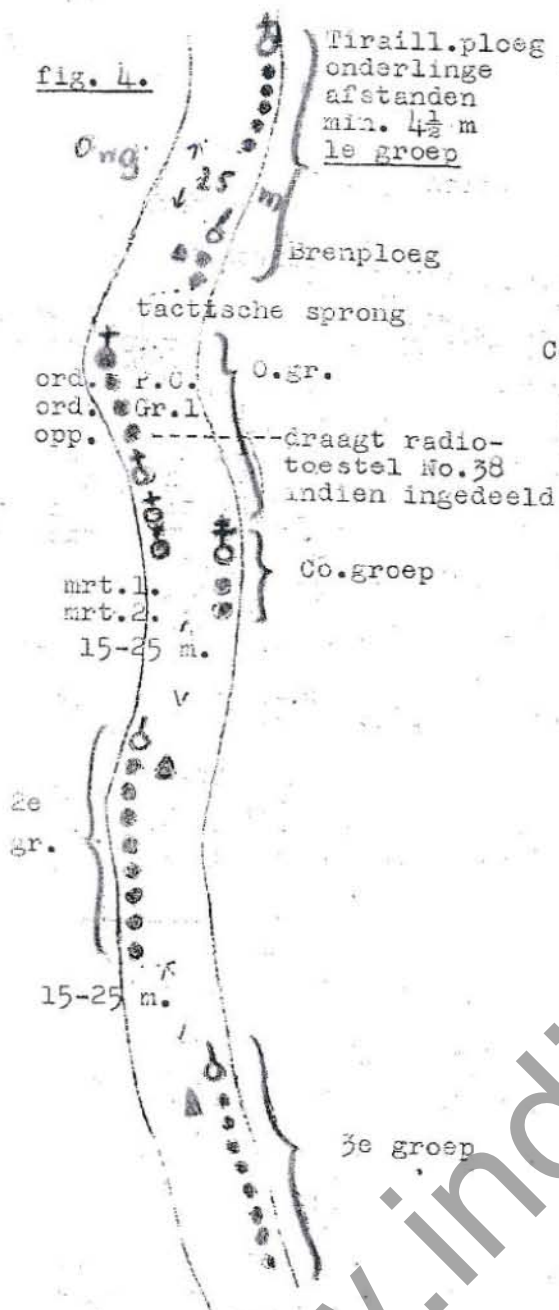
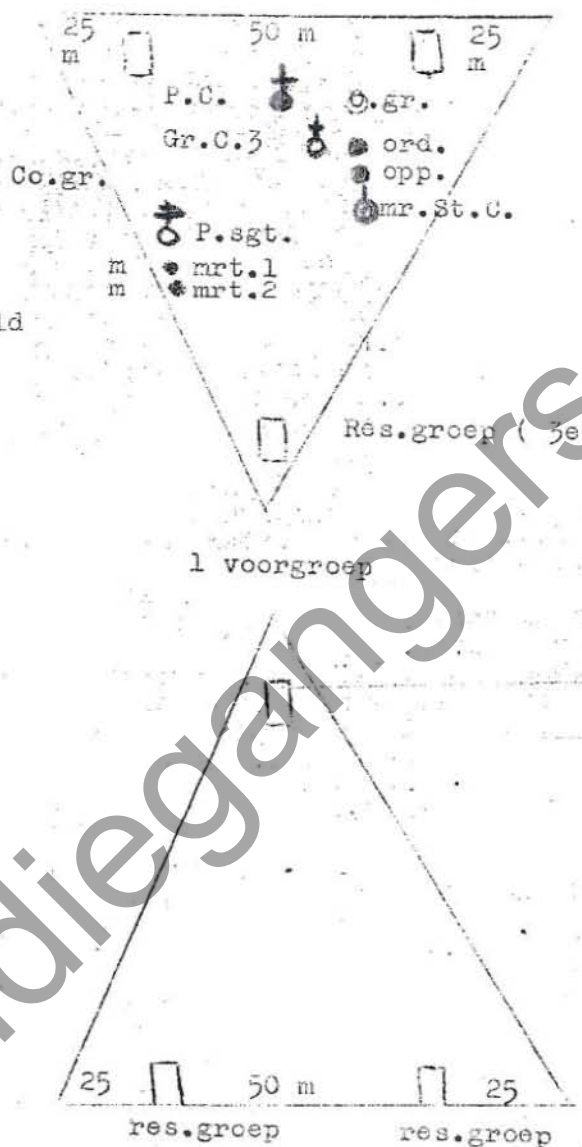

Fig.5 Schematische schets van het peloton in driehoeksvorm met: 2 voorgroepen 1e gr. 2e gr.

Verklaring

- ⊕ Pelotonscommandant
- Pelotonssergeant
- Groepscommandant
- Opv.Gr.Commandant
- ⊙ Mortier Stukcommandant
- Tirailleur
- ▲ Brenschutter
- mrt ● Mortierist
- ord ● Ordonnans
- opp ● Oppasser

Wanneer het peloton moet optreden als een offensieve patrouille, voor een gewelddadige verkenning, kan, ter vergemakelijking van de leiding, de voorgroep beter alleen in speerpunt voorwaarts gaan, terwijl de twee volgende groepen in een meer gesloten orde bijeenblijven, b.v. in gebroken colonne met tweeën.

KEUZE VAN OPMARSCHWEGEN DOOR EEN PELOTON.

In compagniesverband zal als regel aan den pelotonscommandant een marschrichting (c.q. aanvalsdoel) worden opgegeven. De pelotonscommandant zal moeten beslissen, welke opmarschwegen hij gebruikt en in welken vorm het peloton zich beweegt.

Hiertoe is een nauwkeurige studie van de kaart vereischt en zoo mogelijk van het terrein. Pelotonscommandanten moeten in staat zijn, door kaartstudie zich een beeld te vormen van het voorgelegen terrein. Zij moeten op de kaart geschikte o.p.n. (observatieposten) kunnen uitzoeken. Nadat het te bestudeeren terreingedeelte gekozen is - het moet belangrijk groter zijn dan het terrein, dat zal worden bezet of doorkruist - moet men als volgt te werk gaan:

ALGEMEEN TERREINBEELD. - Tracht een algemeenen indruk van het karakter van het terreingedeelte te verkrijgen. Is het heuvelachtig, of is het vlak laagland; is het open of begroeid terrein?

HOOGTELIJNEN. - Leg het micaplaatje op de kaart en teken met een enkele potloodlijn (niet blauw) de hoogste terreingedeelten, alle ruggen en uitloopers (waterscheidingen) aan. Teeken met blauw potlood de beken of laagste gedeelten van de dalen en mondingen van waterlopen aan.

WAARNEMINGSPUNTEN. - Omlijn met het eerste potlood ieder goed waarnemingspunt of kenmerkend terreinvoorwerp.

(Men heeft dan het geraamte van het terreinbeeld.)

NATUURLIJKE DEKKING. - Bestudeer de ligging van dorpen, bosschen, boschranden, struikgewas of oneffen terrein.

MOEILIJK BEGAANBAAR. - Bestudeer de hindernissen, bosschen, dorpen, rivieren, kanalen en spoorwegen.

Het is nu gemakkelijk geworden om gedekte naderingswegen en dekking biedende terreingedeelten uit te kiezen. Men heeft thans een duidelijk beeld van het terreingedeelte, met alle mogelijkheden en nadeelen die het biedt, voor zich. Vleg het micaplaatje schoon en maak een plan op. Door het terrein op deze wijze te bestudeeren verkrijgt men vaak gegevens omtrent mogelijke gevechtsoptellingen en gevechtshandelingen, zoowel van den vijand als van eigen troepen.

Aan de hand van de verkregen schets met de hoogtelijnen, zonder verdere kaartteekens, kan men gemakkelijk het terreinbeeld onthouden en zijn weg vinden.

Het plan voor den opmarsch moet op een schoon mica worden uitgezet.

VERKENNING VAN DE OPMARSCHRICHTING. "De tijd, die besteed wordt aan verkenning, is zelden verloren maar veel van de tijd, gebruikt gedurende de verkenning, wordt dikwijls verknoeid. Een man die op verkenning is, moet weten, wat hij moet zien en hoe hij dit moet doen. Zijn verkenning moet zich beperken tot het noodzakelijke en moet worden gedaan vanaf het dichtst nabijzijnde waarnemingspunt, dat tot het verkrijgen van deze noodzakelijke gegevens het meest geschikt is.

Verkenning van de opmarschrichting kan bestaan uit:

a. de poging om de plaats van de vijandelijke opstellingen vast te stellen;

b. de vaststelling van de te volgen opmarschweg.

Hoe men bij a. en b. moet handelen, is reeds eerder beschreven. Indien men volgens deze methodes te werk gaat, zal de aan verkenning besteedde tijd een kwestie van minuten worden.

Het is dikwijls onverstandig om met de gegevens van de verkenning vanuit het oorspronkelijke waarnemingspunt reeds den geheelen opmarschweg vast te stellen. Het terrein, dat men bereikt, kan geheel afwijken van het beeld, dat de eerste verkenning opleverde; het kan dus noodig zijn na iederen sprong een nieuw besluit te nemen. Den Sectiecommandant, die met zijn sectie langs een vleugel moet gaan, kan eenvoudig worden bevolen "links of rechts flankeren", met vermelding van de algemeene te volgen richting. Hij moet zelf kunnen beoordeelen, hoe van het terrein het beste gebruik te maken, en op zijn handigheid moet kunnen worden vertrouwd. Het is noodlottig om te trachten een groepscommandant een nauwkeurig uitgewerkten opmarschweg aan te geven. Waarschijnlijk zou dit niet de beste opmarschweg zijn en onvoorziene omstandigheden kunnen hem spoedig noodzaken ervan af te wijken.

/ en inzicht